

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: Ing. M. L

proti

žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské nám. 1, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-65/535/2015

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 18. 8. 2015 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-65/535/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání

žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Havlíčkův Brod (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. OR-114/2015-601/10 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jehož zrušení se žalobce také domáhá, a kterým nebylo vyhověno námitce žalovaného proti obsahu obnoveného katastrálního operátu v katastrálním území H. u Č., směřující proti nevytvoření nových pozemků parc. č. x, x, x, x a x v katastrálním operátu katastrálního území H. u Č. dle geometrického plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 a proti přečíslování, částečnému sloučení a změny výměr doplňovaných pozemků žalobce dosud evidovaných zjednodušeným způsobem s původem v pozemkovém katastru – parcely č. x, x, x a x a doplňovanému pozemku J. a M. K., bytem H. 25 – Č., L. nad S. dosud evidovaného zjednodušeným způsobem s původem v pozemkovém katastru – parcela č. x, vše v katastrálním území D.

II. Obsah žaloby

- Žalobce odůvodnil žalobu tím, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť není správné a nevyhovuje zákonným požadavkům, kdy je založeno na izolovaném a formalistickém přístupu a ze strany žalovaného došlo k nesprávnému zjištění skutkového stavu, kdy katastrální úřad ani žalovaný nepřihlédli ke skutečnosti, že žalobce a manželé K. souhlasí se zápisem geometrického plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993, vyhotoveného Ing. K. V., Geodézie Havlíčkův Brod, kdy údaje z toho geometrického plánu byly již zaneseny do katastrální mapy katastrálního území H. u Č., jak vyplývá z kopie listu katastrální mapy VS XII-20-15 ze dne 20. 9. 2001. Dále má žalobce za to, že napadené rozhodnutí je vadné, jelikož žalovaný nenapravil chybu, kterou v rámci obnovy katastrálního operátu učinil katastrální úřad, když bez zákonného důvodu sloučil a přečísloval pozemky zjednodušené evidence. Dle žalobce tímto postupem žalovaného došlo k porušení a krácení jeho práv, jelikož je za obnoveného katastrálního operátu katastrálního území H. u Č. předmětný geometrický plán č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 nepoužitelný a žalobce je nucen vynaložit náklady na vytvoření nového geometrického plánu. Na základě uvedených žalobních námitek se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a požaduje uhrazení náhrady nákladů soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

- Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 18. 9. 2015, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zároveň se žalovaný vyjádřil k tvrzení žalobce, že byl geometrický plán č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 před obnovou katastrálního operátu zakreslen v katastrální mapě. Žalovaný k tomu uvedl, že geometrické údaje předmětného geometrického plánu byly v katastrální mapě zobrazeny jako ostatní prvek polohopisu, nikoliv jako existující hranice pozemků. Výše uvedené dle žalovaného vyplývá i ze skutečností, že v katastrální mapě nebyla uvedena parcelní čísla vytvořená předmětným geometrickým plánem, hranice pozemků byly označeny tzv. slučkou a soubor popisných informací neobsahoval geometrickým plánem vytvořená parcelní čísla. V souladu s tímto a s pokyny obsaženými v interním předpisu Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, ve znění pozdějších dodatků, nebyl tento ostatní prvek polohopisu převeden do obnovené katastrální mapy. Jelikož se v katastru nenacházela listina dokládající změnu údajů katastru nemovitostí, jejíž technickou součástí by byl předmětný geometrický plán, neměl žalovaný žádný důvod se domnívat, že změna v hranicích pozemků technicky zpracovaná geometrickým plánem byla provedena.

4. Dále se žalovaný vyjádřil k námitce žalobce ohledně neexistence zákonného důvodu pro sloučení a přecíslování předmětných doplňovaných pozemků v katastrálním území H. u Č., dříve katastrální území D., vedených dosud ve zjednodušené evidenci. Žalovaný uvedl, že k přecíslování došlo v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním v souladu se zákonnou úpravou. Ke sloučení některých doplňovaných pozemků se však žalovaný nevyjádřil.
5. Žalobce v rámci své repliky, doručené soudu dne 23. 10. 2015, setrval na svých tvrzeních již uvedených v žalobě. Žalobce dále doplnil, že mu není interní předpis Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, ve znění pozdějších dodatků, znám, nebyl předložen žalovaným jako důkaz, a tudíž se k tomuto předpisu žalobce nemůže blíže vyjádřit. K tomu žalobce vyjádřil přesvědčení, že se jedná o pouhý interní pokyn a že není nijak závazný ve vztahu k žalobci. Nakonec žalobce tvrdí, že nebyl katastrálním úřadem upozorněn na to, že je podání žalobce považováno za neúplné a nebyl vyzván katastrálním úřadem k tomu, aby doplnil listinu, na jejímž základě dojde k promítnutí hranic pozemků do katastrální mapy tak, jak je zobrazeno v geometrickém plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993.
6. Krajský soud v Brně rozhodl o žalobě rozsudkem ze dne 1. 11. 2017, č. j. 31 A 18/2016-86.
7. Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalovaný kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 380/2017-33, rozsudek zdejšího soudu zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

IV. Posouzení věci krajským soudem

IV. A Závěry převzaté z rozsudku zdejšího soudu ze dne 1. 11. 2017, č. j. 31 A 18/2016-86

8. Při vypořádání části žalobních námitek nemá krajský soud důvod odchylovat se od závěrů, k nimž dospěl v citovaném rozsudku, proto na ně odkazuje v tomto rozsahu.
9. Podstata věci je, jak vyplývá z výše uvedeného shrnutí skutkového stavu a tvrzení účastníků, založena na zodpovězení dvou otázek. Za prvé, zda měly být v rámci obnovy katastrálního operátu zapsány do katastru nemovitostí a vyznačeny na katastrální mapě katastrálního území H. u Č. pozemky parc. č. x, x, x, x a x, zaměřené v geometrickém plánu č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993. Za druhé soud považuje za zásadní rozpoznat, zda je katastrální úřad oprávněn během obnovy katastrálního operátu slučovat sousedící doplňované pozemky zjednodušené evidence.
10. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je důležitým předmětem posouzení povaha geometrického plánu a pravomocí katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu, krajský soud pokládal za nutné nejprve shrnout relevantní právní úpravu a judikaturu správních i civilních soudů týkající se dané problematiky.
11. Ustanovení § 40 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „katastrální zákon“), připouští tři způsoby obnovy katastrálního operátu, kdy stanovuje, že: *„Obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v*

elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo na podkladě pozemkových úprav.“

12. Ze správního spisu soud seznal, že v daném případě proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací. Soud k výše uvedenému dodává, že se Nejvyšší správní soud již v řadě rozsudků zabýval povahou obnovy katastrálního operátu. Byť se jeho dosavadní judikatura vztahuje k dřívější právní úpravě obsažené v § 13 a násl. zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „dřívější katastrální zákon“) lze z ní obecně vycházet, neboť právní úprava obnovy katastrálního operátu byla alespoň v základu převzata do současného katastrálního zákona. Nejvyšší správní soud pak v usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12 (publikován ve Sbírce NSS pod č. 695/2005 Sb.) uvádí, že *„obnova katastrálního operátu je úkonem katastrálního úřadu, jehož cílem je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Již z tohoto stručného popisu je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů evidenčního a technického rázu a že nesměřuje ke změně právních vztahů.“* (k tomu obdobně srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003, publ. ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 15/2006 Sb., nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, č. j. 29 Ca 162/2005-52, publ. ve Sbírce NSS pod č. 1432/2008, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009-35, publ. ve Sbírce NSS pod č. 3076/2009).
13. Toto ostatně doplňuje ustanovení § 43 katastrálního zákona, které stanovuje, že *„při obnově katastrálního operátu přepracováním se převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.“* Jelikož došlo v daném případě k obnově katastrálního operátu přepracováním, tedy formálně, nevzniká zde fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru, což umožňuje další vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky.
14. Dále je dle ustanovení § 45 odst. 3 katastrálního zákona možné podat proti obsahu obnoveného katastrálního operátu námitky během vyložení obnoveného katastrálního operátu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení.
15. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce uplatnil v souladu s výše uvedenou právní úpravou námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu katastrálního území H. u Č. Jelikož žalobce považoval údaje obnoveného katastrálního operátu za nesprávné z důvodu neprovedení geometrického plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93, a tedy nezapsání pozemků jím nově vytvořených do obnovené katastrální mapy, je nutné zjišťovat, zda došlo při této obnově k chybě dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, kdy *„na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.“*
16. Geometrický plán je pak dle ustanovení § 2 písm. j) katastrálního zákona technický podklad pro vyhotovování listin, na základě kterých má dojít ke změnám v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací. Toto ustanovení pak dále rozvádí § 48 odst. 1 katastrálního zákona, které uvádí, že *„geometrický plán je neoddělitelnou*

součástí listiny, podle které má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy,...“ Téměř totožné znění měla i předchozí právní úprava, kdy v § 19 odst. 1 dřívějšího katastrálního zákona je uvedeno, že „geometrický plán je neoddělitelnou součástí listin, podle nichž má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy.“

17. Na základě výše uvedeného zdejší soud sdílí názor žalovaného, že nevytvoření pozemků parc. č. x, x, x, a x a x dle geometrického plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93 nelze řešit v režimu opravy chyby, jelikož se nejedná o chybu ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona. K tomu soud uvádí znění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2017, č. j. 2 As 144/2011 – 47, publ. ve Sbírce NSS pod č. 8839/2012: „...geometrický plán skutečně nemůže sám o sobě vyvolat změnu údajů katastru nemovitostí; k jeho zápisu do katastru (a tím vyvolání příslušných účinků v evidenci) dochází pouze ve spojení s příslušnou listinou, která jej doprovází a vyjadřuje vůli předkladatele vyvolat změnu údajů evidovaných v katastru.“
18. Žalobce ani manželé K. ke dni zahájení řízení o námitce katastrálním úřadem nepředložili katastrálnímu úřadu listinu, např. „ohlášení změny údajů o pozemku k zápisu do katastru nemovitostí“, ve které by výslovně požádáno o rozdělení původních pozemků parc. č. x a x v katastrálním území H. u Č., a které by bylo doloženo právě předmětným geometrickým plánem spolu s dalšími listinami, tuto změnu prokazujícími, např. rozhodnutím či sdělením o dělení nebo scelování pozemků dle § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Jelikož předmětný geometrický plán nebyl zapsán do katastru nemovitostí stanoveným způsobem (§ 7 odst. 2 katastrálního zákona a § 19 dřívějšího katastrálního zákona), tedy jako součást listin dokládajících předmětné dělení pozemků parc. č. x a x v katastrálním území H. u Č. a dělení a scelování pozemků parc. č. x, x, x, x a x, s původem v pozemkovém katastru katastrálního území D., evidovaných ve zjednodušené evidenci, nemohl ho katastrální úřad použít při obnově katastrálního operátu, a to ani když jej měl k dispozici a nové pozemky byly zakresleny v katastrální mapě jako ostatní prvek polohopisu. Takto vyznačené pozemky v katastrální mapě však nepředstavovaly skutečně oddělené a nově vytvořené pozemky. Ty mohou vznikat jen na základě listiny, jejíž součástí má být geometrický plán a kterou je povinen dodat předkladatel. Právě z důvodu dlouhodobé nečinnosti žalobce, co se týče realizace (zápisu) změn plynoucích z geometrického plánu do katastru nemovitostí, pak nebylo možné tento geometrický plán použít ani jako podklad pro obnovu katastrálního operátu, neboť nebyl jeho součástí. Jelikož geometrický plán nebylo možné použít, nebylo stejně tak možné se jeho neprovedením dopustit chyby v režimu § 36 odst. 1 katastrálního zákona, tedy katastrální orgán postupoval v souladu se zákonem, pokud jej neprovedl. Žalobní námitka týkající se provedení geometrického plánu při obnově katastrálního operátu je tak nedůvodná.
19. Krajský soud k výše uvedenému doplňuje, že ani dokumenty přiložené k námitkám (souhlas osob zúčastněných na řízení se stavbou 20. 3. 2005) a k dalšímu podání ze dne 20. 3. 2015 (usnesení Městského úřadu Ledec nad Sázavou, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí – oddělení životního prostředí ze dne 21. 10. 2009, č. j. 3976/2009/OVŽP, stanovisko Městského úřadu Ledec nad Sázavou, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí – oddělení životního prostředí ze dne 21. 10. 2009, č. j. 3976/2009/OVŽP a souhlas k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu v

platném znění pro stavbu tenisového kurtu a lávky vydaný Městským úřadem Světlá nad Sázavou, odbor životního prostředí ze dne 26. 10. 2009, č. j. 25669/2009/OŽP) nejsou listinami pro podklad rozdělení a sloučení pozemků katastrálním úřadem, jelikož jejich předmětem není slučování a rozdělování na základě geometrického plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93. Z pouhého záměru žalobce, který lze z těchto předložených dokumentů dovodit, nemohou katastrální úřad ani žalovaný činit závěry a nahrazovat listiny, které jsou požadovány zákonem. Tento závěr není výrazem nadměrné formálnosti činnosti katastrálního úřadu, nýbrž odráží jeho roli, kdy mu náleží pouhá evidence práv k nemovitostem v katastru na základě předložených zákonem specifikovaných listin. Žalobní námitka žalobce spočívající ve formalistickém přístupu katastrálního úřadu a nesprávnému zjištění skutkového stavu, kdy katastrální úřad nepřihlédl k souhlasu žalobce manželů K., není důvodná.

20. Podle názoru zdejšího soudu byl katastrální úřad zmocněn k přecíslování jednotlivých parcel, a to podzákonným předpisem, konkrétně v § 36 odst. 11 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), kdy *„při doplnění celého pozemku dosud evidovaného zjednodušeným způsobem nebo jeho zbývající části do souboru geodetických informací se tomuto pozemku ponechá parcelní číslo parcely zjednodušené evidence, nevznikne-li duplicita v číslování parcel. V opačném případě nebo při jednotném číslování parcel se pozemek označí novým parcelním číslem...“* Dále pak § 55 odst. 3 katastrální vyhlášky *„při obnově katastrálního operátu přepracováním lze přecíslovat parcely, pokud jejich číslování je nepřehledné nebo je poddělení některých kmenových čísel parcel příliš vysoké. Přecíslování parcel se dokumentuje ve srovnávacím sestavení parcel dosavadního katastrálního operátu včetně parcel zjednodušené evidence a obnoveného katastrálního operátu.“* K tomu soud dodává, že srovnávací sestavení parcel k listům vlastnictví x a x v katastrálním území H. u Č. je součástí správního spisu.
21. Jelikož došlo ke sloučení pozemků dosud vedených zjednodušeným způsobem, je pochopitelné, že zároveň při tom bylo nutné i jejich přecíslování, kterým nedochází k zásahu do práv žalobce. Jak již bylo uvedeno výše, obnova katastrálního operátu slouží k odstranění jeho technických a evidenčních nedokonalostí. Soud ze srovnávacího sestavení parcel seznal, že cílem katastrálního úřadu bylo zachovat číselnou řadu katastrálních parcel, a tudíž sjednotit parcelní čísla co možná nejprehledněji, tedy odstranit evidenční vadu způsobenou vedením dvojí evidence (zjednodušené a katastrální). Dle soudu tedy nedošlo této věci ke zneužití správního uvážení, které má na základě výše uvedených ustanovení katastrální vyhlášky katastrální úřad k dispozici. Zdejší soud má za to, že tímto postupem katastrální úřad nezasáhl do vlastnického práva žalobce, jelikož způsob evidence parcel patří do pravomoci katastrálního úřadu a přecíslováním parcel nebylo zasaženo do podstaty pozemků. Předmětná žalobní námitka žalobce není důvodná.
22. Pokud žalobce viděl krácení svých práv ve skutečnosti, že předmětnou obnovou katastrálního operátu došlo k tomu, že se stal geometrický plán č. 22-233/93 ze dne 27. 8. 1993 nepoužitelný, zdejší soud k tomu uvádí následující. Platnost geometrického plánu není stanovena žádným předpisem. Geometrický plán platí, pokud jeho obsah souhlasí s údaji v katastru nemovitostí. Je tedy možné, že použitelnost geometrického plánu bude v řádech dnů, měsíců i několika let. Záleží především na osobě, která nechala geometrický plán vyhotovit, aby sloužil svému účelu co nejdříve. Může totiž nastat situace, kdy v jedné lokalitě je vyhotoveno několik geometrických plánů od různých vyhotovitelů. Poté dojde k zápisu geometrického plánu, který je doručen katastrálnímu úřadu s příslušnou listinou

jako první, a přestože jako první nemusel být zhotoven, zápis dalších geometrických plánů již není možný. Tedy k nepoužitelnosti geometrického plánu nemuselo dojít činností katastrálního úřadu, ale také činností jiných osob. Krajský soud považuje za bezpředmětné, až téměř za troufalé tvrzení, že v tomto ohledu činností katastrálního úřadu zkrácen na svých právech, když byl po 20 let nečinný, co se týče provedení údajů v geometrickém plánu do katastru nemovitostí. Žalobní námitka žalobce v tomto ohledu tedy není důvodná.

23. V souladu se zásadou koncentrace řízení dle ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce rozšiřovat žalobu o další žalobní námitky jen ve lhůtě pro podání žaloby. Soud tedy není povinen přihlížet k žalobním námitkám žalobce uplatněným v jeho replice doručené soudu dne 26. 10. 2015, kdy lhůta pro podání žaloby žalobcem uběhla dne 26. 8. 2015. Pro úplnost rozhodnutí soudu se však níže krajský soud k žalobním námitkám uplatněným v replice ve zkratce vyjadřuje.
24. Žalobce nejprve doplnil, že nebyl seznámen se zněním Návodu ČÚZK, o jehož výslovnou úpravu žalovaný svůj opřel napadené rozhodnutí, a který podle žalobce není obecně závazným právním předpisem, jelikož nebyl předložen žalovaným jako důkaz. Žalobce poté v replice připouští, že správní orgány mají povinnost se Návodem ve své praxi řídit, ovšem není možné, aby zavazovaly žalobce, jakožto třetí osobu. K tomu krajský soud uvádí, že Návod ČÚZK je plně dostupný prostřednictvím internetových stránek www.cuzk.cz, tudíž žalobce měl možnost se s jeho zněním seznámit. Stejně tak mohl o jeho znění požádat postupem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Soud se dále shoduje s žalobcem v tvrzení, že Návod ČÚZK není obecně závazným předpisem, nýbrž je vnitřním předpisem, který může toliko ukládat úkoly osobám podléhajícím vnitřní pravomoci toho, kdo vnitřní předpis vydal. Vnitřní předpis je tak pro třetí osoby toliko právního významu, že se jím správní orgán rozhodující o právech a povinnostech třetích osob řídí a stanoví hlediska rozhodování, nemůže však přestat platit, že přednostní je vždy úprava daná zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, č. j. 5 As 81/2006-62, publ. ve Sbírce NSS pod č. 3049/2007). K souladu Návodu ČÚZK a jeho aktualizovaného znění se zdejší soud vyjádřil již výše. Pro doplnění však soud uvádí, že ač Návod ČÚZK jakožto vnitřní předpis není závazný pro žalobce, žalovaný a katastrální úřad jím jsou při jejich činnosti vázány potud, dokud je Návod ČÚZK v souladu s ustanoveními katastrálního zákona a dalších zákonných předpisů. Žalovaný je za těchto podmínek oprávněn se vnitřních předpisů dovolávat, což je v rozporu s tvrzením žalovaného. Naopak je potřeba tento postup označit za žádoucí, jelikož tak dochází ke sjednocování praxe správních orgánů.
25. K žalobní námitce nečinnosti katastrálního úřadu, kdy žalobce nebyl v minulosti vyzván katastrálním úřadem k tomu, aby doplnil listinu, na jejímž základě dojde k promítnutí hranic pozemků do katastrální mapy tak, jak je zobrazeno v geometrickém plánu ze dne 27. 8. 1993, č. 22-233/93, zdejší soud sděluje, že tento postup katastrálního úřadu není předmětem řízení, tudíž soud není oprávněn tuto tvrzenou nečinnost katastrálního orgánu zkoumat. Soud dodává, že jsou žalobce poskytnuty prostředky, kterými může brojít proti této nečinnosti, a to např. opatřením proti nečinnosti dle § 80 správního řádu.

IV. B Námitka bezdůvodného sloučení pozemků – vázanost právním názorem Nejvyššího správního soudu

26. Krajský soud v rozsudku ze dne 1. 11. 2017, č. j. 31 A 18/2016-86, za důvodnou pokládal námitku bezdůvodného sloučení pozemků evidovaných dosud ve zjednodušené evidenci s odůvodněním, že ustanovení katastrálního zákona a katastrální vyhlášky neobsahují postup ani zmocnění katastrálního úřadu pro sloučení doplňovaných pozemků dosud vedených ve zjednodušené evidenci do obnoveného souboru geodetických informací. K tomuto postupu navíc katastrální úřad neobdržel ani souhlas vlastníka ani souhlas stavebního úřadu, čímž překročil své pravomoci a postupoval v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 správního řádu.
27. Nejvyšší správní soud se s tímto právním názorem krajského soudu neztotožnil a zaujal jiný právní názor, jímž zdejší soud zavázal ve věci rozhodnout.
28. Předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem byla otázka, zda katastrální úřad nad rámec mu svěřené pravomoci zasáhl do vlastnických práv žalobce, popř. i manželů K., když uspořádal předmětné parcely zjednodušené evidence bez jejich souhlasu tak, že došlo k jejich sloučení. Tj., zda bylo toto sloučení parcel v rozporu se zákonem, a zda tím bylo zasaženo do vlastnických práv uvedených subjektů.
29. Ustanovení § 2 písm. a) katastrálního zákona vymezuje pozemek jako *„část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje, veřejnoprávní smlouvou nabrazující územní rozhodnutí, územním souhlasem nebo hranicí danou schválením navrhovaného záměru stavebním úřadem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků,“* a § 2 písm. b) katastrálního zákona potom vymezuje parcelu jako *„pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem.“*
30. Postup katastrálního úřadu v předmětné věci měl povahu obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, jak ji má na mysli § 40 odst. 1 katastrálního zákona. Ustanovení § 40 odst. 4 katastrálního zákona přitom stanoví: *„Při obnově katastrálního operátu se do katastrální mapy doplňují parcely pozemků evidovaných dosud zjednodušeným způsobem, pokud to umožňuje kvalita jejich původního zobrazení.“* Podle § 62 odst. 1 katastrálního zákona se v katastru evidují zjednodušeným způsobem, s využitím bývalého pozemkového katastru, pozemkových knih a navazujících operátů přidělového a scelovacího řízení a evidence nemovitostí, pozemky, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny do větších půdních celků, a to do doby jejich zobrazení v katastrální mapě, nejpozději však do doby ukončení pozemkových úprav podle jiného právního předpisu.
31. Vlastní proces doplňování pozemků ve zjednodušené evidenci do katastru nemovitostí potom upravuje především § 93 katastrální vyhlášky. V tomto procesu katastrální úřad doplňuje pozemky evidované zjednodušeným způsobem do souboru geodetických informací na základě podkladů dřívějších pozemkových evidencí. Při tomto doplnění stanoví parcelní číslo, určí další údaje o parcele v souboru popisných informací (tj. včetně údajů o druhu pozemků a způsobu jejich využití) a uvědomí vlastníka. S tím potom souvisí i to, že zatímco u parcel zjednodušené evidence se ve smyslu § 10 odst. 5 katastrální

vyhlášky neeviduje druh a způsob využití pozemku, u parcel katastru nemovitostí je tomu podle § 4 odst. 1 katastrálního zákona a § 10 odst. 1 katastrální vyhlášky naopak.

32. Podle Nejvyššího správního soudu pak dále § 35 odst. 7 katastrální vyhlášky negativně determinuje slučování parcel, zatímco § 36 odst. 4 stanoví podmínky pro parcely stejného druhu pozemku téhož vlastníka, u nichž platí, že *„při slučování parcel stejného druhu pozemku v obvodu vlastnictví jednoho vlastníka se ponechá číslo parcely s největší výměrou a ostatní parcelní čísla se zruší.“*
33. Doplnění parcel zjednodušené evidence do katastru nemovitostí představuje začlenění původních parcel zjednodušené evidence do katastrální mapy a nahrazení stávajících užívacích hranic parcel katastru nemovitostí vlastnickými hranicemi těchto parcel, dříve evidovaných pouze v mapě již neplatné pozemkové evidence a nyní označené údaji platného katastrálního operátu.
34. Nejvyšší správní soud neshledal žádné zákonné důvody, aby v jednom katastrálním území jednotlivé parcely stejného vlastníka, shodného druhu pozemku a způsobu využití, u nichž nejsou evidovány různé údaje či upozornění o právech, byly evidovány jednotlivě, neboť společně tvoří jeden pozemek jako část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí hranicemi vyjmenovanými v § 2 písm. a) katastrálního zákona.
35. Byť katastrální zákon nehovoří o slučování parcel obecně a toto slučování je upraveno až v katastrální vyhlášce, představuje tato vyhláška dle Nejvyššího správního soudu právně plně souladné provedení katastrálního zákona. Konkrétně pak uvedl: *„Katastrální úřad v posuzované věci zcela v souladu s katastrálním zákonem doplnil v rámci obnovy katastrálního operátu do katastrální mapy parcely pozemků evidované do té doby zjednodušeným způsobem, a v souladu s požadavky kladenými na hranice pozemků katastrálním zákonem tyto „sloučil“, resp. nově uspořádal do parcel odpovídajících druhům pozemků (§ 4 odst. 1 katastrálního zákona) téhož vlastníka, stejně jako požadavkům na další v katastru evidované údaje. Katastrální zákon, ani katastrální vyhláška, přitom katastrálnímu úřadu neukládají, že tak může postupovat jen při výslovném souhlasu vlastníka dotčených pozemků, a proto je Nejvyšší správní soud toho názoru, že katastrální úřad v předmětné věci mohl dotčené parcely nejen sloučit, ale že tak mohl také učinit i bez souhlasu vlastníka.“*
36. Současně Nejvyšší správní soud konstatoval, že tímto postupem katastrálního úřadu nebylo zasaženo do vlastnických práv žalobce, popř. manželů K. Při odůvodnění tohoto závěru nejdříve připomněl svou judikaturu, podle níž není katastrální úřad oprávněn v rámci obnovy katastrálního operátu jakkoliv rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického či jiného práva k dotčené nemovitosti (rozsudek ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009 – 35). K takové nezákonné změně však v dané věci *„nedošlo, neboť sloučením některých parcel žalobce, které byly do té doby evidovány zjednodušeným způsobem, se na vlastnictví žalobce k předmětným pozemkům nic nezměnilo. Součet výměr všech původních parcel evidovaných zjednodušeným způsobem odpovídá součtu výměr „nově zaevidovaných“ parcel pro žalobce, a také i vnější hranice těchto parcel odpovídají vnějším hranicím původních parcel evidovaných zjednodušeným způsobem.“* Rovněž nedošlo ani k zániku některých žalobcových pozemků, které jsou pouze evidovány jiným způsobem, což je projevem technické a evidenční činnosti katastrálního úřadu.
37. Krajský soud vázán v tomto rozsahu právním názorem Nejvyššího správního soudu vyhodnotil žalobní námitku bezdůvodného sloučení pozemků žalobce jako nedůvodnou s tím, že katastrální úřad byl oprávněn na podkladě katastrálního zákona a katastrální

vyhlášky předmětné parcely žalobce sloučit, neboť neexistuje žádný důvod pro jejich oddělenou evidenci, přičemž takovým postupem nebylo jakkoliv zasaženo do vlastnických práv žalobce a manželů K.

V. Shrnutí a náklady řízení

38. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
39. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 12. září 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu